

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 164**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Onsdag -

Käraste!

En annu kan vara så god som en annu. Jag har alltså legat på min soffas hela dagen och haft feber och hufvudvärk för de där besvärslighetersinnas skull. De bräcka med att komma för rent och det är ej mycket lättare än de de komma för tidigt. Därför hade jag en nyssig lust att ej vara på ditt gärdagsbref från en i morgon. Men då nu brevportet kom - jag är för resten mycket lättare nu -

Mamma har varit borta hela dagen, som väl är, så att jag minnat vara sjuk utom att något frågat efter det. Om du visste hvad det är för en sjukning, att mamma kan gå bort och ej kunna sitta ensam som i Lacedrona - Jag kunde mig som en förbrytare, då jag ej hade med henne på hela dagen och kunde bort alla visiter -

Om du hade till hands mina bref från i fjol, så vore de visst bra lika de du skrifver nu. "Jag älskar mitt ämne - Och jag kan inte göra det" - Det var nog platsamma hela tiden - Jag skall säga dig en sak i förtroende och det är att då man gått och nog länge varit olycklig öfver ett ämne, skrifver det till sig själf - Naturligtvis måste man förut gå och arbeta och försöka och vara olycklig, men det kommer en dag, då allt går. Vet du det ej, eller tror du det ej? Hjännan är någon slags maskin, som då den fått sitt material bearbetar det i all stillhet, tills det blir färdigt -

Om du tittar i ett bokbindningsfönster i Stockholm, så får du nog se ett fotografi där af en Kräfallande Kristus, öfvergjuten af ett svart strölande sken - Jag såg den öfverallt i korten. Den är målad af en svensk målarenna, som är död nu. Han var starkt spiritist och mycket from. Denna Kristus-hufud är målad genom en uppenbarhet. Han vaknade nämligen en gång midt i natten, såg ett Kristus-hufud så tydligt framför sig att han kunde teckna det och lyckades få det färdigt, bara i blyertz färdig - Sedan utsåg han att detta hufud var tillkommet på

